

Norge, Sverig og Kjøbenhavn. — Af det foreliggende Forslag kunde jeg, uden at samstemme med noget Andet, gaa med til en Udgift, der foranlediger Dobbeltspor fra Hellerup til Lyngby. Det anser jeg for at være saaledes i og for sig og særligt begrundet, ogsaa af Hensyn til den Sikkerhed for Baneforvaltningen, som de paagældende Ansvarlige dog maatte kræve. Dette kunde jeg af Lovforslaget uden videre gaa med til. Hvad ellers Lovforslagets Indhold angaar, tillader jeg mig at bemærke, at naar der kræves 2,812,000 Kroner, da angiver det den samme Sum, som efter den saakaldte Overenskomst — som et Udvalg om Tørring-Banen, der ledes af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Boisen) sluttede, efter hvad der kom frem ved Behandling her med Ministeren i Fjor om Tilbud til private Baner — skulle gives som Tilbudet til 112 Mil af disse private Baner af 2den Klasse. Dette Forslag her skal jo nu udenvidere føres igennem med den nye Jernbanepolitiks Fart, denne gjennemtænkte Plan om den gjennemgaaende Trafik med de oprullede og i Baggrunden liggende Millioner! Med denne Fart skal jo det Forslag, her foreligger, føres igennem, og meget Mere; der skal jo hænges en Kystbane paa, hvad jeg senere skal komme til. Ja, Millioner! Jeg tager nu blot dette spagfærdige Forslag, som ikke er nær det, som vi skulle til, og som Folkethinget efter min Opfattelse gaar ind paa som en Bilmand. Jeg siger da, at det, der her forlanges af Statskassen, udgjør det Samme, som man efter Overenskomsten, der allerede skulde være billigt af Statsraadet, vilde hvide 112 Mil lette jydste Baner i Tilbud, og hvis De tage den anden Klasse med de 80,000 i Tilbud, som jo er særdeles naadigt, bliver det Tilbudet til 35 Mil af de Jernbaner, som den danske Befolkning kunde vente sig af Statens Velwillie, som her skal anvendes paa dette Formaal. Alene Flytningen af Helsingørs Station andrager efter den bekjendte eller omtalte Overenskomst, der blev indgaaet af et Udvalg, der var nedsat om en lille Bane paa 3 Mil, om en Sag, der angaar vort Jernbanebesens Udvikling over hele Landet, det Tilbud, der skulde gives til 60 Mil af den ene Klasse og 20 Mil af den anden Klasse, men de faae ikke en Gang noget Tilsvarende til disse 60 eller 20 Mil; thi skulde de føre denne Jernbanepolitisk igennem, vil der efter min Mening blive lagt saaledes Beslag paa alle Tanker, alle Penge og alle Kræfter, at de kunne skyde en hvid Pind efter Tilbud til andre Baner. Naturligvis, Indleberne, Fortalerne for denne Politisk nævnte Sjælland. Det er allerede en Dre,

at man nævner Sjælland, men tillad mig at tro, at de Andre ville faae Virkelighed, men Sjælland faar Skindet, de Andre faae Millionen i Lov, vi faae Lovforslag. Men vi have da heller ikke fortjent Bedre, naar vi ikke tage nogle Sigte paa, hvad man nu ruller op i denne Henseende. — Med Hensyn til Forslagets Indhold vil jeg ogsaa gjerne tro, at Dobbeltsporet til Lyngby kunde være nogenlunde tilstrækkeligt, men at gaa til Holte, hvis det ikke havde særlige tekniske Vanskeligheder ved Dæmninger eller deslige, turde formentlig heller ikke være uoverkommeligt. Men gjøre De nu dette, mine Herrer, saa have De forbedret den nubestaaende Statsbane, og den have De anlagt saaledes, at De paa 1 1/4 Time sikkert kunne naae de 8 Mil fra Helsingør til Kjøbenhavns Banegaard. Jeg veed ikke, hvilke Forslag der skal komme om den store Kystbane, og paa hvilke Overveielser de komme til at hvile; men nu vilde De hænges endnu Mere derpaa, for at Vandliggerne ved Kjøbenhavn eller norske Rejsende — de sidste da navnlig — kunne spare 14 Minuter fra Helsingør til Kjøbenhavn, men naar der andet Steds i en større Del af Landet er Tale om at komme paa Jernbane eller faae vore Varer paa Jernbane, lægges vi der ikke særlig Vægt paa, om det varer 1/2 Times Tid mere eller mindre, vi maa tage til Takke med Jernbanerne, selv om man ogsaa der kan kjøre med Stude. Men her skal Foranstaltninger, kostbare Anlæg til, som ret anvendte kunne besvige i virkelig økonomisk Forstand mange tilfidsfattede Egne med Jernbaner. Her vil man lægge Statsbane ved Statsbane, tag Kortet over Nordjskælland: fra Helsingør til Kjøbenhavn har De en Statsbane. Nu vil De lægge en ved Siden af, konkurrerende med den anden paa Statens Beslutning, uden at de forlange en eneste Dre, hverken til Expropriation eller Nogetshomhelst af disse rige Egne. Nei, men gaa til de affides og fattige Egne i Landet, dem skal De nok vide at plukke. Det er Samfundsrættfærdighed det. Thi jeg skal gjøre opmærksom paa, at i dette Forslag her under § 4 er ikke indbefattet Expropriationen af de paagældende Arealer. Det har vel ikke Stort at betyde i Forslaget, som det her foreligger, men det vil faae Meget at sige, naar de skulle tage Kystbanen. Vi vide jo, at Ost for Store-Bælt har man altid faaet alle Statsbaner fuldstændig gratis og ikke givet en Dre til Expropriation — der har dog været indbetalt ikke Ubetydeligt til Expropriationer Vest for Storebælt, hvilket jeg efter Omstændighederne ikke finder saa ubilligt. Men nu mener jeg nok, at vi maa komme til noget mere Retsfærdighed, den